

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-790-0103
Dok.: BGJ40086

Besvarelse af spørgsmål nr. S 603 fra medlem af Folketinget Morten Messerschmidt (DF).

Spørgsmål:

”Vil ministeren oplyse, hvorfor hun i grundnotat om den europæiske småkravsprocedure af 3. maj 2005 på side 10 under redegørelsen om nærhedsprincippet overholdelse alene forholder sig til de grænseoverskridende sager, mens hun på side 1 under ”resumé” klart understreger, at forslaget skal ”omfatte såvel rent interne (nationale) sager som sager med et grænseoverskridende islæt”, vil ministeren give en begrundelse herfor og endvidere foretage den analyse af nærhedsprincippet i forhold til rent nationale småkravsprocedurer, som ikke er indeholdt i det nævnte notat?”

Svar:

Formålet med forslaget om indførelse af en europæisk småkravsprocedure er at indføre en europæisk procedure for behandling af småkrav med henblik på at forenkle og fremskynde søgsmål om krav af mindre værdi og at nedbringe omkostningerne. Forslaget indeholder også regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i alle medlemsstater af afgørelser afsagt efter den europæiske procedure for behandling af småkrav.

I grundnotat af 3. maj 2005 anføres om forslagens forhold til nærhedsprincippet:

”Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører om forholdet til subsidiaritet og proportionalitet, at formålet med forslaget ikke kan opfyldes tilfredsstillende af medlemsstaterne selv, fordi de ikke kan garantere ækvivalens i de regler, der gælder i Fællesskabet. Denne målsætning kan kun nås på fællesskabsplan.

Af forslagets præambel fremgår endvidere, at fordrejningen af konkurrencen på det indre marked på grund af skævheden i funktionsmåden i de procesmidler, som kreditorer råder over i de forskellige medlemsstater, betyder, at der er behov for fællesskabslovgivning, som sikrer ensartede vilkår for kreditorer og debitorer i hele Den Europæiske Union.

Forslaget har til formål bl.a. i grænseoverskridende sager at lette adgangen til at gennemføre søgsmål om krav af mindre værdi og indeholder også regler om gen-

sidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser herom. På denne baggrund finder regeringen på det foreløbige grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt.”

Efter Justitsministeriets opfattelse rejser forslaget således ikke spørgsmål i relation til nærhedsprincippet, fordi forslaget dels tilsigter at modvirke konkurrencefordrejninger på det indre marked, dels indeholder tværnationale aspekter.

Behandlingen af sager, der er rent interne, og som ikke rejser spørgsmål i relation til anerkendelse og fuldbyrdelse, vil kunne reguleres på fællesskabsplan inden for rammerne af nærhedsprincippet, hvis det er nødvendigt for at sikre det indre markeds funktion, herunder at hindre konkurrencefordrejninger.

Om behovet for fællesskabslovgivning på dette område kan der supplerende henvises til Kommissionen begrundelse for forslaget, hvor det under pkt. 2.2.1. bl.a. anføres:

”[S]måkravsprocedurerne i medlemsstaterne [adskiller] sig på nuværende tidspunkt væsentligt fra hinanden. [...] Hvis nogle aktører har adgang til hensigtsmæssige og effektive procedurer, mens andre ikke har, har aktørerne ikke lige konkurrencevilkår på det indre marked. De aktuelle lovforskelle udgør en hæmsko for det indre markeds funktion.

[...]

Endvidere står der som anført ovenfor ikke i alle medlemsstater hurtige og billige småkravsprocedurer til rådighed for sagsøgerne. Mangelen på sådanne procedurer, som er proportionale med søgsmålets værdi, gør brugen af en domstolsprocedure økonomisk tvivlsom i mange sager, og kreditorer afholder sig ofte fra at anlægge retssag. Denne begrænsning af den reelle rets adgang medfører økonomiske omkostninger, som har en betydelig makroøkonomisk indvirkning på det indre markeds funktion.”

Som også anført i grundnotatet finder Justitsministeriet derimod, at forslaget rejser spørgsmål i relation til hjemmelsgrundlaget. Hjemmelsgrundlaget for forslaget er EF-traktatens afsnit IV om bl.a. grænseoverskridende civilretligt samarbejde. Der er efter Justitsministeriets opfattelse i disse bestemmelser alene hjemmel til at regulere sager, der har et egentligt grænseoverskridende islæt.

